

1. po Veľkej noci – 8.4.2018
Ježiš vstupuje do života

Kvíz o vzkriesení:

1. Kto ako prvý zistil, že Ježiš vstal?

- a) učeníci
- b) ženy**
- c) vojaci, ale logicky oni

2. Kto ako prvý zvestoval, že Ježiš vstal?

- a) ženy
- b) muži
- c) anjeli**

3. Koľko anjelov sa zjavilo ženám?

- a) 2**
- b) 3
- c) 4

4. Ktorá žena nebola pri Ježišovom hrobe?

- a) Johana
- b) Alžbeta**
- c) Salome

5. Kam Ježiš predchádzal učeníkov?

- a) do Jeruzalema
- b) do Betánie
- c) do Galiley**

6. Ježiš sa zjavil učeníkom putujúcim z Jeruzalema kam?

- a) do Emauz**
- b) do Galiley
- c) do Kány

Milosť vám a pokoj od Boha Otca a od vzkrieseného Syna Pána Ježiša Krista nech je s vami skrze Ducha svätého.

Lukáš 24:13-16 „A hľa, v ten istý deň išli z nich dvaja do mestečka, vzdialeného od Jeruzalema na 60 honov, ktoré sa volalo Emaus. A zhovárali sa o všetkom, čo sa stalo. Ako sa tak zhovárali a navzájom sa dotazovali, priblížil sa k nim aj sám Ježiš a šiel s nimi. Ale ich oči boli držané, aby Ho nespoznali“.

<https://www.youtube.com/watch?v=8xp4M21AVh0>

Na cestách života sa k nám pridávajú ľudia. Dobrí i zlí. Na krátky či dlhší čas. Ľudia, ktorí nás ovplyvnia pozitívne a my si z nich berieme príklad. Ale aj takí, ktorí nám slúžia skôr na výstrahu. No **každé stretnutie je v našom živote rozhodujúce, podľa toho, ako sa k nemu postavíme. Pretože nie vždy si vyberáme, koho do života vpustíme.**

Mestečko Emauzy, do ktorého dvaja učeníci putujú z Jeruzalema, bolo vzdialené asi 12 km. Učeníci idú domov. Po všetkom, čo sa odohralo v Jeruzaleme sa vyčerpaní a rozpačití vracajú do bezpečia svojej rodiny a príbuzných. Idú tam, kde si myslia, že sa všetko v ich vnútri upokojí a oni nadobudnú vytúžený pokoj. Lenže ten sa nedá získať bez živého Krista. Preto sa k nim, na ich ceste úniku, pridáva.

Boh sa k nám na našich cestách pripája. Nejde pri tom o žiadne špeciálne miesto, či čas. Pán Boh sprevádza svojich stále. Vidíme to od začiatku sz príbehov – veď si len spomeňte na Abraháma, vyvolený národ na púšti, či dar DS, cez ktorého je Boh prítomný pri ľuďoch. Živý Pán bol vždy pri tých, ktorých si vyvolil pre večný život. Je s každým svojim stvorením. Nielen vtedy, keď si to ľudia uvedomujú, pripúšťajú či tomu veria. On je so všetkými, ako to sľúbil: „*ajhľa, ja som s vami po všetky dni až do konca sveta*“ (Mt 28).

Pán Boh sa pridáva k nám a zostáva. Tým si môžeme byť istí. Veď vstal z mŕtvych, aby bol prítomný v živote každého z nás a pritom neobmedzený časom, priestorom a dokonca ani našou vierou. **Ide našim krokom, prispôbuje sa, približuje sa na dotyk. Až tak, že môže počuť šepot nášho srdca. Všetky tie nevyslovené modlitby. Všetky pocity a túžby, ktoré sa snažíme ukryť pred svetom.** Je nám tak blízko, že si niekedy ani nevšimneme Jeho prítomnosť. Akoby s nami splýval. Pretože Krista nič neodradí od toho, aby bol s nami.

Ježiša Jeho láska motivuje k tomu, že sa približuje k nám na našich cestách. **Ide vedľa nás, aby nás počúval. Ide pred nami, aby nás viedol. Kráča za nami, aby nás chránil. A ide v nás, aby sme boli Božími deťmi.** Niet takej cesty, na ktorej by si nemohol rátať s prítomnosťou živého Krista.

Aj na cestách, vďaka Kristovi, môžeme mať vnútorný pokoj. Pretože nezáleží na mieste, kde sme, dokonca ani na ľuďoch, ktorých stretávame, nezáleží ani na veku či minulosti, ktorou sme prešli. Dôležité je, či aj my kráčame s Kristom tak, ako On kráča s nami. Aj starozmluvní pútnici –

ešte nedosiahnuc cieľ svojej cesty – mali vnútorný pokoj a nadobudli stabilitu a istotu svojho života. Stačilo, ak vedeli, ak pripustili, že Pán Boh ide s nimi – niekedy viditeľným spôsobom a inokedy len prostredníctvom svojho slova. Vďaka tomu aj ten, kto kráča temným údolím, môže vyznať: „nebojím sa zlého, lebo Ty si so mnou“ (Ž 23).

Je dobré vedieť, že je nám niekto blízko. Z prítomnosti milovanej a milujúcej osoby prúdi akási istota: **sme presvedčení, že všetko zvládneme – že sa meníme k lepšiemu – že sme radostnejší – lepšie všetkému rozumieme – máme sa o koho oprieť – má nás kto usmerniť – kto pochopiť. To nás naplňa pokojom i keď ani zd'aleka nie sme v celi svojho putovania.** Už v tejto chvíli však môžeme zažiť kúsok neba, hoci tam ešte nie sme. Už teraz môžeme vnímať lásku, hoci ešte nie je dokonalá. Už teraz môžeme byť slobodní, hoci pravá sloboda príde až v nebi. S Kristom je kus nebeského domova stále s nami, v našom srdci. Večný život môžeme prežívať už dnes, hoci tam ešte nie sme.

Ježišova prítomnosť to nie je len to vedomie, že nie som sám. Je to poznanie a uvedomenie si, že s Kristom, putujúcim po mojom boku, dosahujem cieľ čiastočne už teraz. Ja **ešte nie som prenesená tam do večnosti, ale večnosť je v Kristovi prenesená ku mne, do môjho vnútra. Lebo tam, kde je Kráľ, je aj Jeho kráľovstvo.** Preto vďaka Kristovi môžeme žiť večnosť už teraz.

Nie vždy Krista na cestách poznávame. Sme tak vtiahnutí svojim životným príbehom – svojimi starosťami, radosťami, dilemou a neistotou, že – hoci je Kristus vedľa nás – nepoznávame Ho. Niekedy je to preto, že sa Boh akoby „skrýva“, ale zväčša je to preto, lebo sa nesústredíme na Neho, ale na problémy či stav svojho srdca. Tak ani Mária Magdaléna nepoznala Ježiša, ale myslela si, že je to záhradník. Žiaľ, smútok, trápenie nám bránia vidieť Božieho Syna na našich životných cestách. Ale mnohokrát aj radosť, dostatok všetkého materiálneho a úspech nám tiež zatieňujú živého Pána. Hoci je pri nás, my Ho nevidíme.

Preto nám Pán Ježiš dal dar svätého Ducha, ktorého zaslúbil už počas života a potom to pripomenul svojim učeníkom po vzkriesení. **Duch svätý nám môže odhaliť Kristovu prítomnosť, dá nám spoznať Jeho slovo, pomôže nám rozlíšiť božie od diabolského a ukáže nám tú správnu cestu. Dáva nám istotu, že aj keď my nepoznávame Krista, On nás vždy dobre pozná a nikdy na nás nezabúda, i keď my na Neho zabúdame.** To je naša nádej aj do budúcich dní. Aj keď budeme putovať po svojich cestách, ktoré si vyberieme sami. Aj keď budeme tvrdohlavo trvať na svojom. Aj keď nám

všetko okolo nás zatieni výhľad na Krista, aj vtedy je On s nami. Zostáva verný aj keď sa my Jemu spreneverujeme.

Ježiš pri nás zostáva, aj keď my sa snažíme vymaniť z Jeho blízkosti. Preto hoci Ho nepoznávame, lebo nechceme alebo sa nám to nedarí, On zostáva a robí všetko preto, aby sme pochopili, prijali, že **Jeho láska Mu nedovoľuje sa vzdialiť od nás ani na sekundu. Bojoval predsa do smrti, aby sme boli naveky s Ním. Prečo by teraz od nás odchádzal?** Ak sa niekto vzdáľuje, sme to my. On nikdy nie je vzdialený. Je blízky tak, že viac sa ani nedá.

Pred tebou je nová cesta života, keď vyjdeš z kostola. Boh sa k tebe pridá na každom úseku tvojho putovania. S Ním prišlo k tebe Jeho kráľovstvo, už teraz žiješ večnosť. A hoci živého Krista nie vždy spoznáš, On je tvojim verným spolupútnikom až naveky. Amen.